

Dijous 1 durant l'any

Text de l'Evangelí (Mc 1,40-45): En aquell temps, un leprós vingué a trobar Jesús i, agenollat, li suplicava: «Si vols, em pots purificar». Jesús, compadit, va estendre la mà, el tocà i li digué: «Ho vull, queda pur». A l'instant li desaparegué la lepra i quedà pur. Tot seguit Jesús el va fer marxar, després d'advertir-lo severament. Li digué: «Vigila de no dir res a ningú. Vés a fer-te examinar pel sacerdot i ofereix per la teva purificació el que va ordenar Moisès: això els servirà de prova».

Però ell, així que se n'anà, començà de pregonar la nova i escampar-la pertot arreu, de manera que Jesús ja no podia entrar obertament en cap població, sinó que es quedava a fora, en llocs despoblats. Però la gent venia a trobar-lo de tot arreu.

«'Si vols, em pots purificar' (...). 'Ho vull, queda pur'»

Mn. Xavier PAGÉS i Castañer
(Barcelona, Espanya)

Avui, en la primera lectura, llegim: «Tant de bo que avui sentíssiu la seva veu!: 'No enduriu els vostres cors'» (He 3,7-8). I ho repetim insistentment en la resposta al Salm 94. En aquesta breu citació, s'hi contenen dues coses: un anhel i una advertència. Ambdues ens convé no oblidar-les mai.

Durant la nostra estona de pregària diària desitgem i demanem sentir la veu del Senyor. Però, potser que massa sovint ens preocupem d'omplir-la de paraules que nosaltres li volem dir, i no deixem temps per a escoltar el que el Bon Déu ens vol comunicar. Vetllem, per tant, per tal de tenir cura del silenci interior que —tot evitant les distraccions i centrant la nostra atenció— ens obre un espai per acollir els afectes, inspiracions... que el Senyor, ben segur, vol suscitar en els nostres cors.

Un risc, que no podem oblidar, és el perill que el nostre cor —amb el pas del

temps— se'ns vagi endurint. A vegades, els cops de la vida ens poden anar fent, fins i tot sense adonar-nos-en, una persona més desconfiada, insensible, pessimista, desesperançada... Cal demanar al Senyor que ens faci conscients d'aquest possible deteriorament interior. La pregària és ocasió per a donar una ullada serena a la nostra vida i a totes les circumstàncies que l'envolten. Hem de llegir els diversos esdeveniments a la llum de l'Evangelí, per a descobrir en quins aspectes ens cal una autèntica conversió.

Tant de bo si la nostra conversió la demanéssim amb la mateixa fe i confiança amb què el leprós es va presentar a Jesús!: «S'agenollà, i li va dir, suplicant-lo: ‘Si voleu, em podeu purificar’» (Mc 1,40). Ell és l'únic que pot fer possible allò que solament per nosaltres mateixos resultaria impossible. Deixem que Déu actuï amb la seva gràcia en nosaltres per tal que el nostre cor sigui purificat i, dòcil a la seva acció, esdevingui cada dia més un cor a imatge i semblança del cor de Jesús. Ell, amb confiança ens diu: «Sí que ho vull: queda pur» (Mc 1,41).